

KRASICKI IGNACY

POCHWAŁY
MILCZENIA

Krasicki Ignacy
Pochwały milczenia

http://www.litres.ru/pages/biblio_book/?art=23541082

Pochwały milczenia:

Аннотация

Ciesz się klasyką! Miłego czytania!

Содержание

Конец ознакомительного фрагмента.

8

Ignacy Krasicki

Satyry, Część druga

Pochwały milczenia

Co nie jest do istności¹, co brak w liczby rzędzie,
Tym mniemamy milczenie – i jesteśmy w błędzie.
Pozór go² tak osądził, ale pozór zdradny.
Jest w nim przymiot istotny, jest przymiot dokładny;
Zgoła jest rzeczą dobrą, zdatną, pożyteczną.
Pisarze i gadacze, znam waszą myśl sprzeczną,
Przecież na was powstanę. Ty, co ci się marzy,
Ty, co bredzisz, co zmyślasz, czasem ci się zdarzy,
Że utrudzony krzykiem, którym drugich nudzisz,
Umilknieś, a że płochą powieścią nie trudzisz,
Żeś dał uszom spoczynek, wielbią cię słuchacze,
Oddawaj hołd milczeniu. Wy, sławni matacze,
Wy, szalbierze z rzemiosła, wy, zdrajcy z urzędu,
Profesy dzieł nieprawych, wy, niegodni względu,
Wy, co słowem, co piórem umiecie kaleczyć,
Wy, których dziełem, trudem: łąać, zdradzać, złorzeczyć,
Zbyt poznani³, milczycie, a głupi wam wierzy.

---

¹ *Co nie jest do istności* – to, czego nie możemy zaliczyć do rzeczy istniejących; to, czego się nie da wymierzyć ani zliczyć. [przypis redakcyjny]

² *go* – je: milczenie. [przypis edytorski]

³ *Zbyt poznani* – przejrzeni. [przypis redakcyjny]

Hipokryty! wśród waszych wzdychań i pacierzy
Zdradne milczenie wtenczas, gdy cnota nie milczy,
Pod jagnięcym pozorem ukrywa jad wilczy.
Wiecie, jak zdradniej milczyć niżli jawnie szczekać;
Wiecie, a cnota jęczy: stąd zasługi tajne⁴,
Stąd talenta w pogardzie, stąd dusze przedajne,
Stąd nieszczęście poczciwych, a przeciw naturze
Cnota w podłej siermiędze, występek w purpurze.
Dworaki! w nieprawości wyćwiczeni szkole,
Wy, co w sztucznej a zdradnej podstępów mozole
Kładnicie cały polor, strzeżcie się widoku.
Maszka⁵, coście przywdziali, patrzących wzroku
Nie osłabi, odkryją zdradę omamienia.
Dusze podłe, nurzcie się w otchłaniach milczenia!
Trwożliwa jest poczciwość: nie jest jej kunszt głuszyć⁶,
Jakże ją z zaniedbanych kryjówek wyruszyć⁷?
Mógłbyś, Pawle, bo czujesz, choć pełen szkarady,
Mógłbyś, bo masz czołgaczów, coś wysłał na zwiady,
Mógłbyś, bo w twoim ręku los prawego człeka;
Czegóż się cnota, Pawle, od ciebie doczeka?
Milczeniem ją przytłumisz, więc skromna i cicha,
Nieznajoma u dworów, narzeka i wzdycha.
Wzdycha nie tak o siebie, bo sobie wystarczy,
Ale gdy na nią podstęp niegodziwy warczy,

---

⁴ *tajne* – zatajone przed społeczeństwem. [przypis redakcyjny]

⁵ *Maszka* – maska; dawniej: maskaron. [przypis edytorski]

⁶ *nie jest jej kunszt głuszyć* – nie trudno zmusić ją do milczenia. [przypis redakcyjny]

⁷ *wyruszyć* – wydobyć na światło dzienne. [przypis redakcyjny]

Gdy wydziera sposobność, aby zdatną była.
Jęczy, iż chcąc nie może, by uszczęśliwiła.
Niegdyś służyć ojczyźnie hasłem było człeka.
Święte hasło, gdzieżeś jest? Zmilczane od wieka.
Odgłosie serc poczciwych, niezmazanej⁸ duszy,
Już się o nasze płocze nie obijasz uszy.
Dobrze milczyć, bo płacą; szukaj wpośród wielu —
Jest gmin, ale kto znajdzie w nim obywatela?
O wy, których powinność prawdę mówić jawnie,
Mocnić⁹ słowo przykładem dzielnie a ustawnie,
Milczenie was potępia, gdy myśl świecka trwoży:
Świątą śmiałość, bezwzględna, niesie zakon boży.
Zbyt trwożliwą roztropność nie godzicie z stanem:
Znać, czuć, mówić, dać przykład – to jest być kapłanem.
Milczenie, w skutkach bywasz złe, lecz nie w istocie;
Zrzuć barwę¹⁰, co cię podli, a towarzysz cnocie —
W świetnym się blasku wydasz. —
W świetnym się blasku wydasz. —
Co nie jest do istności¹¹, co brak w liczby rzędzie,
Tym mniemamy milczenie – i jesteśmy w błędzie.
Pozór go¹² tak osądził, ale pozór zdradny.
Jest w nim przymiot istotny, jest przymiot dokładny;
Zgoła jest rzeczą dobrą, zdatną, pożyteczną.

---

⁸ niezmazanej – czystej, niepokalanej. [przypis edytorski]

⁹ Mocnić – umacniać. [przypis redakcyjny]

¹⁰ barwa – tu: cecha, znamię. [przypis redakcyjny]

¹¹ Co nie jest do istności – to, czego nie możemy zaliczyć do rzeczy istniejących; to, czego się nie da wymierzyć ani zliczyć. [przypis redakcyjny]

¹² go – je: milczenie. [przypis edytorski]

Pisarze i gadacze, znam waszą myśl sprzeczną,
Przecież na was powstanę. Ty, co ci się marzy,
Ty, co bredzisz, co zmyślasz, czasem ci się zdarzy,
Że utrudzony krzykiem, którym drugich nudzisz,

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.